

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi poli. Veljajo v tiskarnicijemane za celo leto 3 gld. 60 kr., za polleta 1 gld. 80 kr., za četrto leta 90 kr. pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld. 20 kr., za pol leta 2 gld. 20 kr., za četrto leta 1 gld. 15 kr. nov. den.

~ V Ljubljani v sredo 3. januarija 1866. ~

Slovó staremu, pozdrav novemu letu!

Star škripač pripoveduje,
Ako fantič se rodi,
Da vès svet kaj pričakuje,
Ter se rojstva veselí.

Je vesela ga država,
Nadja se, da bo vojak,
Alj pa kaka bistra glava,
Kak umetnik alj veljak.

Cerkev zopet up si dela,
Da duhoven bo iskren,
Šola tudi je vesela,
Da bo morda steber njen. —

Le o deklici rojeni
Maček je vesel samó;
Upa mucelj nepošteni,
Da neskrbna mati bo,

Da odprte bo puščala
Vrata morebiti v klet,
Kjer je bôh in dosti sala:
To bo zlata dôba spet! —

Upa lahko vsak, se vé da;
Toda nade spodleté,
So le godčeve besede,
Njemu le se modre zdé!

Tud' jez upam — reva uboga,
Kadar leto se rodi,
Da bo bolje, — pasja noga!
Pa mi vselej spodleti.

O začetku mi obeta
Sreča in izid se lep;
Kaj pa je ob koncu leta?
Prazna nada, prazen žep!

Po navadi tej neslani
Leta so pretekle vse;
Tedaj pa osórej lani
Upal nič več nisem že!

Ko mrtvó takrat ležalo
Je že leto predlansko,
Ga je — čujem — preisk'valo
Anatomstvo dunajsko.

Našli so bolezní skrite,
Nič imelo ni srca,
Jetra v saló prav zalite,
Trebuh lačen pa brez dna!

Druz'ga zdrav'ga ni imelo
Kot zobé prav hude le; —
Če bi bilo delj živelo,
Kaj bi b'lo požrlo še!

Zdaj pa — to bi dobro bilo!
Kar je brez srca samó?
Al pa upanje budilo,
Sin njegov da boljše bo?!

Toraj ga v začetku lani
Še pozdravil nisem bil;
Kaj bi pustež preneslani
S pesmami se cló častil!

Pa poznej je pokazalo,
Da vsaj volje dôbre je;
Z lepo vero to nam dalo
Je tud' lepše upanje.

Oh! zakaj ljubezni blage
Tud' rodilo ni kaj več,
In pa vse zavidne vrage
Gnalo deleč deleč preč!

Je tud' rajnce leto bilo
Pusto, suho, revno bolj,
Vendar se mi prikupilo
Z dobro kapljo je dovolj.

Toraj mu na stroške lastne
Bom na grob spominek djal,
Mescem bom pa službe častne
Tam po njih zaslugi dal:

Januar, načelnik lani,
Res zaslug da nima kaj,
Vendar naj se čast mu hrani,
Naj predstojnik bo tud' zdaj!

Februar — pustna prismoda —
Oče „narrenabenda“,
Vél'konemškega poroda
Naj bo častna babica!

Marc je ščét bil preneslana;
Jez mu nič ne dam časti;
Zbrali — upam — da mestnjana
Bodo ga nemškutarji.

Ti april neobstoječi,
Boš pa kustos cerbera;
In če voziš jo po sreči:
Boš dobil še solda dva!

Majnik, ti bahač napeti,
Si lepó razcvital se;
Brez sadú pa so obeti,
Pasel si gosence le!

Juni — rožni cvet brez sada —
Gnjezdo kač, muh in bolhá,
Naj te vzame turška brada
Za lizúna dvornega!

Pasji dnevi so začeli
Se navadno julija;
Lani pa so konec vzeli,
Bod' jim težka zemljica!

In z avgustom oživelo
Je prelepo upanje,
Da, ker je senó zgorélo,
Bo vsaj kaj otávice.

V zlate bukve naj zapiše
Toraj se imé obéh;
In naj bota stopnjo više
Kakor paša repov tréh!

Tud' september v zlato knjigo!
In oktober pa še prej!
Ki kazala zimskim figo
Mescem bota vekomej!

Zdaj november že prot zimi
Lepe dni začel je res;
Škoda, škoda, da med njimi
Čmernih je veliko vmes!

Dobrim venec z lavorike
V slavi večni naj blišči;
Čmernim pa že duh čmerike
V čast se daleč krog kadí!

Ti december hudi stari,
Boš kasir mi kás vsih!
Prazne so — pa vendar vari,
Da kaj kdo ne ukrade ž njih!

Ako pa 'z te prazne kase,
Plačáš moje še dolgé,
Primojčuk! — da večne čase
Bo slovelo ti imé! —

Si le čulo leto mlado!
Kak častiti starca znam?
Bodi dôbro, — če bi rado,
Da tud' tebi hvalo dam!